PSALMUL 119 (V)

1. [33]Învață-mă, DOAMNE,
calea voii Tale,
să merg pân’ la moarte
pe această cale,
/: pân’ la moarte să pot
merge
doar pe-această cale! :/

2. [34]Dă-mi Tu-nțelepciune
să-Ți țin sfânta Lege
și s-o pot cu toată
inima-nțelege,
/: s-o pot ține și cu-ntreagă
inima-nțelege! :/

3. [35]Mă povățuiește
pe-a Ta cale-n pace
și-n a Ta poruncă,
căci aceasta-mi place!
/: De cărarea voii Tale,
Doamne, mie-mi place! :/

4. [36]Inima mi-o pleacă
pururea în viață
spre-ale Tale-ndemnuri
și spre-a Ta povață,
/: nu înspre câștig, o,
Doamne,
ci spre-a Ta povață! :/

5. [37]Spre deșarte lucruri
ochii să nu-mi cază,
ci-n cărarea-Ți sfântă
Tu mă-nviorează!
/: În cărarea Ta să umblu
Tu mă-nviorează! :/

6. [38]Ce-ai promis Tu,
Doamne,
să-mplinești spre mine,
ce-ai promis acelor
ce se tem de Tine!
/: Fă-mi ce-ai spus că faci
acelor
ce se tem de Tine! :/

7. [39]Depărtează-ocara
de care m-aș teme,
c-a Ta judecată-i
bună-n orice vreme,
/: plină Ți-e de bunătate,
Doamne,-n orice vreme! :/

8. [40]Să-Ți plinesc porunca:
iată-a mea dorire,
fă să-mi duc vi-a-ța
în neprihănire,
/: precum ceri și-aștepți Tu,
Doamne:
în neprihănire! :/